

Nieuws uit Haïti

Stichting Naar School in Haïti

nummer 3 - 2017

Dank u wel

Heel hartelijk bedankt voor al uw giften en uw hulp. U maakt het verschil voor ruim achthonderd Haïtiaanse kinderen in de bergen van Ka-Blain!

Door uw giften kunnen zij naar school, krijgen zij een schoolmaaltijd en zo nodig medische hulp. Voor de kinderen maakt uw gift het verschil tussen analfabeet blijven of kunnen lezen en schrijven. Daardoor hebben zij nu een toekomst!

In onze nieuwsbrieven kunt u lezen dat uw giften heel goed worden besteed. Ontzettend veel dank!

Het bomenproject

Op de laatste schooldag hebben alle leerlingen van de lagere en de middelbare school één of twee boompjes mee naar huis mogen nemen. Het zijn allemaal fruitbomen. In totaal zijn er enkele duizenden bomen gekweekt. Het komende schooljaar gaan wij hiermee door. Op deze manier hopen wij onze leerlingen het belang van nieuwe aanplant en van fruitbomen te

laten zien. Als wij onze leerlingen jaarlijks enkele boompjes mee naar huis geven is dat een enorme vooruitgang en wordt de omgeving rond de huizen groener.

Ketty (12 jaar en woont in ons kinderopvangtehuis) had in haar eigen tuintje pitten van de Lokwât gepoot. Zo had zij in haar eentje zo'n twintig boompjes gekweekt.

Marijke

Vaak vragen mensen hoe het met mij gaat. Meestal heb ik veel energie en vind ik voldoening in mijn werk. En er zijn veel dagen met vreugde en dankbaarheid. Maar er zijn zeker ook andere dagen. Dagen met frustratie en het niet begrijpen van de mensen. Steeds vaker besef ik wat eeuwenlange onderdrukking en uitbuiting met de Haïtianen hebben gedaan. Deze onderdrukking heeft enorme invloed op dit volk.

Er zijn medewerkers die al twaalf jaar bij ons werken, maar zij blijven even onhandig. Zij maken dezelfde fouten keer op keer ook al hebben zij gestudeerd aan de universiteit. Wij proberen deze mensen het werk te laten doen wat zij wel goed kunnen doen. Dit zoeken naar geschikt werk voor al die verschillende personen kost veel tijd en energie. Op alles wat zij doen is controle nodig. Ik moet bekennen dat mij dit na zoveel jaren vaak zwaar valt.

De verschillen zijn zo groot. Dat zien wij ook bij ouders die niet goed voor hun kind (kunnen) zorgen. Niet alleen de armoede, het feit dat ze geen geld voor eten hebben, maar ook hun ontwikkeling speelt een enorme rol. Zo kan het gebeuren dat door onkunde en het gebrek aan besef dat zij naar een dokter moeten gaan ertoe leidt dat kinderen veel lijden of zelfs overlijden. Maar het is voor mij onmogelijk achter alle ondervoede kinderen aan te gaan en ze allemaal

extra eten te geven. Dat is ook frustrerend. Ik moet keuzes maken.

Wel geven wij sinds september Kervens en Kervensia (bijna 3 jaar) en Wendy (6 jaar) na schooltijd een extra maaltijd en steken wij hen in de kleren. Zij hebben het zo nodig.

Onze school geeft dankzij uw hulp ruim 800 kinderen onderwijs. Wij geven meerdere kinderen en hun ouders onderdak, kleding en voeding. Dank u wel, door uw donaties is dit mogelijk! Ik voel mij enorm gesteund!

*Heel hartelijk bedankt!
Mesi anpil, warme groet, Marijke*

Kay Matthew-huisjes

De bouw van de huisjes loopt voorspoedig. Wel is het veel meer werk dan wij hadden gedacht om alle bouwmaterialen ter plekke te krijgen. De vrachtwagen kan lang niet overal kan komen en daardoor moet er veel gesjouwd worden. In Satier zijn drie huisjes klaar en die worden al bewoond. Een bouwval wordt opgeknapt. Dit huisje is voor de familie van Kervens en Kervensia.

Deze zomer zijn nog twee huisjes gebouwd. Daar is men in augustus aan begonnen.

In totaal zijn er twaalf huisjes gebouwd. De mensen zijn enorm blij en dankbaar. Alle bewoners hebben geholpen de materialen te sjouwen en op die manier hun steentje bijgedragen. Wat een enorm verschil voor deze mensen: nu wonen zij in een aardbeving- en orkaanbestendig huis. Heel veel dank voor alle donaties die dit mogelijk hebben gemaakt! Mesi anpil!

Schooljaar 2017-2018

Al vier jaar werken Kempès en ik er aan dat ook onze onderwijzers een achturige werkdag krijgen. De meeste mensen werken meer dan tien jaar op onze school en toch wilden de onderwijzers aan het eind van het afgelopen schooljaar hun nieuwe contract niet tekenen. Zij wilden 30 procent meer loon en niet tot vier uur 's middags werken. De regering had laten weten dat per oktober waarschijnlijk de lonen verhoogd worden. De onderwijzers hebben zich daarop tot een groep gevormd.

Kempès, onze directeur, en ik hadden samen de lonen bepaald: een kleine verhoging als men kiest tot twee uur 's middags te werken en een goede verhoging als men tot vier uur blijft werken. Wij hebben meerdere keren overlegd, maar steeds wilde men alleen meer geld en tot twee uur werken.

Samen hebben Kempès en ik daarop afgesproken dat als de onderwijzers niet tekenen (dan is er een groot probleem), wij zouden wachten tot de onderwijzers uit zichzelf komen. Voor ik half juli naar Nederland vertrok was het laatste overleg op de ochtend voor mijn vertrek. Kempès had onze vier beste leerkrachten uitgenodigd te komen tekenen. Zij wilden dit graag doen. Zij willen heel graag blijven werken. Dit jaar werken zij nog tot twee uur, maar in het schooljaar 2018-2019 werkt iedereen tot vier uur.

Daarna kwamen ook de andere onderwijzers langs en vroegen of zij mochten tekenen. Zo liep alles toch nog met een sisser af en hebben alle leerkrachten, op één na hun contract getekend.

Kempès, onze directeur

Kempès is na zes weken ziek te zijn geweest weer terug op school. Gelukkig kon de dokter geen ziekte vinden. Alleen zijn lever werkte minder dan hij zou moeten doen. Het ziek zijn heeft Kempès wel doen nadenken over hoe hij werk kan delegeren. Hij praat regelmatig met de mensen die hij verantwoordelijk heeft gemaakt voor de verschillende taken en is nu meer aan het managen.

Het valt niet mee, omdat mensen werk vaak niet 'zien' en altijd gecontroleerd moeten worden. Toch zien wij bij enkelen goede vooruitgang en dat geeft ons hoop. Kempès heeft er zijn handen aan vol maar rond december zien wij of het werkelijk lukt.

Een huisje bouwen voor mijn biologische moeder

Op 27 mei ben ik in Haïti aangekomen en ik was daar tot 12 juli. Het was echt een prachtige en mooie ervaring. Het doel van mijn reis was een huisje te bouwen voor mijn biologische moeder Ketty en mijn zusje Saskia. Zes weken lang moest ik hard aan de bak om het huisje af te krijgen. De eerste week heb ik met een aannemer en een groepje mensen hard aan het huisje gewerkt. Het project ging heel snel. Zelf zo snel dat we na twee weken al met het dak konden beginnen.

Na een paar weken was het huisje af en hoefden we alleen nog maar kleine dingen te doen, zoals schilderen. Daarom heb ik ook nog wat werkzaamheden gedaan aan de school. Ik ben samen met Marijke weer teruggevloden naar Nederland. Het project Kay Ketty is nu helemaal afgerond.

Ik wil Marijke heel erg bedanken voor haar gastvrijheid. Het was een mooie, gezellige tijd. Ik heb hard gewerkt en heb veel geleerd in de tijd in Haïti. Het is fijn om zoiets moois te kunnen doen en ik zal zeker nog een keer terugkomen.

Johnpeter ANDRE

De tweede inrit

Afgelopen maart is een tweede inrit gemaakt voor de Viking. Er is een brug gemaakt over de geul waar het water door stroomt. Het nieuwe pad komt nu uit op de hoogte van de verdieping waar ik woon. Wat is dit geweldig. Wat heerlijk om niet elke keer alle trappen op te hoeven lopen. Ik kan de Viking nu parkeren onder het pad dat naar het kindertehuis gaat. Daar staat hij droog. En als er boodschappen zijn gedaan komen die nu zonder veel moeite in huis.

Harry, Anton en Gerrit, nogmaals ontzettend bedankt. Dit is echt super!

Op bezoek bij Marijke!

In de vorige nieuwsbrief gaven we aan nog een reisverslag in te sturen voor de volgende nieuwsbrief. Om maar met de conclusie te beginnen: het was fantastisch, we hebben genoten! Eind april waren wij een kleine twee weken in Haïti. Het was heel fijn Marijke op het vliegveld weer te zien. Een heerlijke rit naar de school, met Wilda voorin de Viking. Die vond dat een van de beste attracties van Haïti.

Het was heerlijk een paar dagen rond te kijken op school en in de omgeving. Wat is het mooi 's ochtends het schoolplein gevuld te zien worden met de kinderen met op de achtergrond de mooie bergen. Marijke had ook een uitnodiging gekregen van de Nederlandse consul om op Koningsdag een borreltje te komen drinken. We zijn met z'n allen geweest; met de Viking naar Pétionville. Het was gezellig maar we moesten wel om een uur of elf in het donker terug, in de regen. Diep respect voor Marijke die dit gewoon doet.

In de bergen bij de school kun je prima wandelen. Het is er veilig. Het landschap is prachtig.

De mensen zijn trots en vriendelijk. Iedereen kent Malika (Marijke). Wij zijn naar het nieuwe huis van Jonell gewandeld en hebben gezien hoe goed het huizenbouwproject heeft uitgepakt. Er staan daar vier nieuwbouwhuisjes bij elkaar.

We zijn ook een paar dagen met zijn drieën naar Jacmel geweest. Onderweg hebben we veel gezien: mooie landschappen, een heel druk Port-au-Prince met veel afval en armoede, maar ook grote bananenplantages, kleurrijke mensen en onze bestemming: een mooi resort.

Onze laatste dagen waren we weer bij Marijke. En het was mooi het zo af te sluiten. Zonder Marijke hadden we deze reis niet zo kunnen invullen en was de gezelligheid ook anders geweest!

Bedankt Marijke! We willen zeker nog een keer terugkomen.

Groetjes van Paul, Miriam en Wilda

Sponsorfietstocht The Ride on Education 2017

De vijfde editie van The Ride ging op 22 juli van start. Doel van deze fietstocht is sponsorgeld te verzamelen voor onderwijs in ontwikkelingslanden. Er werd voor vijf verschillende stichtingen gefietst. Natuurlijk was onze stichting ook van de partij. Acht sportievelingen stonden een week lang op de trappers voor de kinderen in Haïti. Dat waren Cor Duursma, Cees Engbers, Herman Meijer, Erna Ravoet-Zomer, Jan Ravoet, Emma Cornelis, Maartje Zaalberg en Marijke Zaalberg, Jongens, jullie zijn kanjers!

Het thema 'water' werd op alle fronten letterlijk genomen. Er werd door Nederland en België veel langs water gefietst. Langs het IJsselmeer, het Veluwemeer, over alle Delta-werken in Zeeland en we zijn de Schelde overgestoken. Ook viel helaas water uit de lucht. Maar de sfeer bleef goed en onze fietsers hebben in een week tijd zo'n 600 kilometer gefietst. Eindpunt was Grimbergen, dichtbij Brussel.

Op onze website onthullen wij hoeveel deze geweldige fietsactie heeft opgebracht. Wij nodigen u van harte uit volgend jaar zomer mee te fietsen. Kijk op de pagina 'Fietstocht The Ride on Education' op onze website voor uitgebreide informatie.

Mijn tweede Haïtireis

Nadat ik vorig jaar op 2 oktober uit Haïti was vertrokken raasde een dag later de orkaan Matthew over het eiland. Ik heb toen gezegd dat ik gauw weer terug zou komen om te helpen. Op 2 mei jl. kwam ik weer aan bij de school in Ka-Blain. Weer voor een verblijf van ruim vijf weken. Het gevoel dat ik toen kreeg was echt weer een thuisgevoel. En tegelijk wist ik dat veel ouders van kinderen nog zonder huis zitten vanwege de orkaan. Gelukkig is er veel geld binnengekomen en heb ik met eigen ogen gezien hoe blij gezinnen zijn als ze te horen krijgen dat ze een nieuw huis krijgen.

Zelf heb ik ook meegeholpen huizen in de laatste bouwfase af te lakken met een mooie kleur. En dan gingen de gezinnen er in wonen. Hoe blij zijn de ouders en kinderen dan en hoe dankbaar zijn ze voor hun nieuwe huis! Echt heel mooi om dat mee te maken.

Ik heb ook gezien hoe een driejarig meisje, Woodjina, tijdens mijn verblijf herenigd werd met haar moeder. Samen wonen ze nu in het kinderopvangte-huis op de school. Een andere, heftige ervaring was dat een meisje van negen jaar dat hier op school zat, op een zondag was verongelukt. Zij was onderweg naar de kerk. De ouders hebben alles geprobeerd om haar te redden maar ze is toch overleden. Op de maandag na het ongeval hing de vlag op school halfstok.

Gelukkig heb ik een kunstwerk kunnen maken op de trap/tribune op het schoolplein. De trap is nu geheel beschilderd met typisch Haïtiaanse landschappen en huizen, zoals Bassin-Bleu (een mooie zwemplek onder watervallen in de buurt van Jacmel) en natuurlijk voor de jongens (en ook meisjes!) een voetbalgoal met gras en cornervlaggen. Recht tegenover dit doel staat op de muur van het auditorium ook zo'n voetbaldoel. Het voelde goed een dergelijke 'footprint' op de school achter te mogen laten.

Er zijn veel momenten geweest die mij ontroerden. Zoals wanneer je de kinderen ziet spelen met blijde gezichten. En dat nadat ze urenlang lopend naar school zijn gekomen. Als je dan beseft dat zij en hun ouders het niet breed hebben of soms helemaal niets hebben, dan denk je wel eens dat wij die alles hebben, daar toch vaak slecht mee omgaan. Het zet mij wel aan alles voor mezelf nog eens goed op me in te laten werken en na te denken over hoe ik daarmee om wil gaan.

Ook waren er verrassingen in de vorm van uitstapjes met de jeep. Ik ging met Marijke mee naar de diverse bouwlocaties om te zien hoe de bouw van de Kay Mathew-huizen vorderde. Marijke zit er als hoofdaannemer bovenop om toe te zien dat alles goed en met de juiste materialen wordt gebouwd. Prachtig!

Nog een verrassing was dat ik in de voorlaatste week vier nachten en vijf dagen naar Jacmel aan de zuidkust van Haïti ben geweest om zelf even bij te komen van alle inspanningen en indrukken. Nog groter was de verrassing dat Marijke en Jonel mij met de Viking naar Jacmel wilden brengen. Een tocht van 62 kilometer, maar daar hebben we zes uur over gedaan! Kun je nagaan hoe slecht de wegen zijn. Onderweg zijn we nog gestopt bij een familie die ook een nieuw huisje krijgt. Ook zijn we op bezoek gegaan bij de ouders van het overleden meisje. Heftig was het verdriet bij de ouders toen wij hen condoleerden met dit verlies.

Terugkijkend op deze reis, resteert alleen dankbaarheid. Dat ik dit heb mogen doen voor de kinderen en hun ouders daar in Haïti.

Hartelijke groet, Dick van Dam

Vooruit met de geit!

De eerste geiten hebben jongen geworpen. Deze jonkies zijn al weer groot genoeg om aan het volgende gezin te worden gegeven. Jammer genoeg zijn er ook een paar geitjes doodgeboren.

De mensen zijn zo blij als zij een geit krijgen. In het voorjaar 2017 waren er 136 geiten uitgedeeld. Hiervan zijn in juli 16 lammetjes naar een nieuwe eigenaar gegaan. Degenen die verantwoordelijk zijn dat alles goed verloopt met de geiten, doen hun werk goed en zijn trots hieraan mee te mogen werken.

Wij hebben een nieuw website!

Met trots presenteren wij onze nieuwe website! Wij nodigen u daarom uit eens te kijken op www.stichtingnaarschoolinhaïti.nl. Het is de moeite meer dan waard. De site heeft een eigentijds uiterlijk en omdat er meer ruimte is voor foto's kunt u nog beter af en toe een kijkje bij ons in Haïti nemen. De website is tot stand gekomen dankzij Chris van der Scheer van PCPatrol die deze site belangeloos voor onze stichting heeft gebouwd. Fantastisch! Hij is een vakman met veel geduld, die zijn ICT-skills en zijn vrije tijd inzet voor de kinderen in Haïti. Merci Chris! Zie voor meer over Chris: www.pcpatrol.nl.

Stichting Naar School in Haïti

Stichting Naar School in Haïti
Dorpsstraat 12 | 7863 PC GEES
www.StichtingNaarSchoolinHaïti.nl

Volg ons ook op Twitter en Facebook.

Bankrekeningnummer:
NL57 RABO 0369 4665 00

Stichting Naar School in Haïti is opgericht op 29 december 1998 en ingeschreven bij de KvK te Meppel onder nummer 04 05 76 45

